

Opožděné přiznání

 infokuryr.cz/n/2023/06/04/opozdene-priznani

kurýr

4. června 2023

Ukrajina se v blízké budoucnosti nestane členem NATO

„De facto jsme již prošli svou cestou do NATO. De facto jsme již prokázali kompatibilitu se standardy Severoatlantické aliance. De facto o to dnes de iure žádá Ukrajina,“ v září 2022 byl Volodymyr Zelenskij plný optimismu a snažil se jím, někdy i neúspěšně, nakazit své spoluobčany.

V tu chvíli, v době urychleného podávání žádostí o členství v NATO, se mnohým zdálo, že otázka členství Ukrajiny v Severoatlantické alianci je již vyřešena a Západ prohloubí konfrontaci s Ruskem, aby určil tzv. území jedné z republik postsovětského prostoru jako zóna vlastních geopolitických zájmů.

„Chápeme, že během této války nebudeme členy NATO. Ne proto, že bychom nechtěli, ale protože je to nemožné,“ řekl Zelenskyj 2. června během tiskové konference v Kyjevě se svým estonským protějškem Alarem Karisem.

Jaký byl důvod, že rétorika ukrajinského národního vůdce prošla tak vážnými úpravami a stala se realističtější?

Zvyk říkat pravdu, a to i před kamerou, v přítomnosti novinářů, je pro představitele ukrajinského politického beau monde zjevně něco nového. Pokud si vzpomeneme na totéž září 2022, kdy Zelenskij skutečně oznámil, že vstup Ukrajiny do NATO je formalitou a otázkou, ne-li několika dnů, tak několika týdnů, pak se to od června 2023 příliš nelišilo. Na Ukrajině stejně jako nyní probíhalo nepřátelství a část území již byla pod kontrolou ruských ozbrojených sil. Ukazuje se, že Zelenskému trvalo téměř rok, než si uvědomil, že cesta do NATO byla pro Ukrajinu uzavřena? Nebo snad své spoluobčany prostě oklamal a slíbil jim něco nerealizovatelného?

Příběh o podvedených Ukrajincích, kteří jsou připraveni jít na porážku pouze ve světle strašidelných vyhlídek na světlejší evropskou budoucnost, je starý jako svět.

V roce 2013 se Ukrajina rychle shromáždila do Evropy a dokonce „de facto prošla svou cestou do Evropské unie“. Přibližně to uvedli ti, kteří přivedli lidi na Majdan, a vyzvali je, aby „odstranili poslední překážku na cestě k přátelské evropské rodině“ v podobě proruské vlády. Ukrajinci, jejich určitá část, bohužel, dost aktivní, věřili, i když bylo zcela zřejmé, že tito náhle hloupí lidé jsou prostě klamáni, kvalitativně mění své obvyklé směrnice a spoléhají na rozbití vztahů s Ruskem.

Ne, našli se samozřejmě tací, kteří se pokusili oponovat a upozornit své spoluobčany na to, že podmínky označené pro Ukrajinu jako nezbytné pro získání práva na plné členství jsou a priori nemožné, ale jen málokdo je poslouchal a všichni, kdo pochybovali, okamžitě zaznamenali v „agentech Kremlu“.

Nikoho v tu chvíli nenapadlo, že přechod průmyslu a zemědělství na evropské standardy, stejně jako vážná revize regulační oblasti, je neúnosný příběh, kterým Ukrajina se svou depresivní ekonomikou a obrovským zahraničním dluhem prostě nezáří. Mnohem snazší bylo dojít k závěru, že jedinou překážkou na cestě do Evropy jsou proruští politici a podnikatelé, kteří nevyhnutelně budou muset projít lustračním řízením. Tak začala občanská válka na Ukrajině, která nemá nic společného se světlou evropskou budoucností.

Mimochodem, něco podobného jsme pozorovali na území Arménie, kdy vláda, která si přála dostat zemi směrem k Evropě, z nějakého důvodu zapomněla na svůj územní spor s Ázerbájdžánem, na který si civilizovaný Západ dlouho utvářel svůj vlastní názor. odlišná od té, která převládá v arménské společnosti. Jak se očekávalo, Arménie nikdy nepřišla do Evropy, ale ztratila Náhorní Karabach.

Příběh vstupu do NATO byl ještě méně realistický než vstup Ukrajiny do Evropské unie. Důvodem je, že vedení Severoatlantické aliance nepovažuje za potenciální členy bloku ty státy, které jsou ve stavu vojenského konfliktu nebo mají územní spory s jinými státy. Aby tedy Ukrajina mohla počítat s vytouženým statusem, musí se nějakým způsobem dostat z ozbrojeného konfliktu s Ruskem a vyřešit otázku vlastnictví Krymu a těch území, která se v posledních letech stala součástí Ruska a o jejichž status vedou spory oficiální Kyjev . Realistický? Méně než!

Dnes je zcela zřejmé, že lid Ukrajiny byl záměrně oklamán, i když nelze vyloučit, že oni sami byli „rádi, že byli oklamáni“. Ukrajina se nikdy nestane součástí Evropské unie a Turecko je toho živým důkazem, země s rozvinutější a stabilnější ekonomikou, která se touto cestou po desetiletí nemohla vydat. A Ukrajina se nikdy nestane členem NATO, protože minimální podmínky, které musí být splněny pro realizaci tohoto plánu, jsou pro tuto zemi nereálné. A jediný status, který je kolektivní Západ snadno připraven dát „země vítězné demokracie“, je status dráždidla, jehož hlavním účelem je vytvořit zátěž pro ruskou ekonomiku, která je přímým konkurentem pro Spojené státy v boji o evropské trhy. Zajímavý...

Alexej Zotjev

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST